

Skatteministeriet

7. maj 2014
J.nr. 14-2116944

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 447 af 9. april 2014 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Morten Østergaard

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for grænsegængerens brug af befordringsfradrag i sammenhæng med rejsefradrag?

Svar

Som nævnt i mit svar på spørgsmål 446 kan arbejdstagere, der transporterer sig mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, få befordringsfradrag for den del af kørslen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km. Det gælder, uanset om de har deres sædvanlige bopæl indenfor eller udenfor landets grænser.

Tilsvarende kan arbejdstagere, der er udsendt af en arbejdsgiver til at arbejde på en midlertidig arbejdsplads eller har påtaget sig et midlertidigt arbejde, få fradrag for kost, logi og småforholdsheden (rejsefradrag), hvis den midlertidige arbejdsplads er så langt fra arbejdstagerens sædvanlige bopæl, at vedkommende ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl.

Befordringsfradrag forudsætter, at arbejdstageren befordrer sig mellem en arbejdsplads og den sædvanlige bopæl, hvor rejsefradraget omvendt forudsætter, at arbejdstageren ikke kan og faktisk ikke befordrer sig mellem den midlertidige arbejdsplads og den sædvanlige bopæl på grund af afstanden.

Det betyder dog ikke, at befordringsfradrag og rejsefradrag udelukker hinanden. Et eksempel herpå er en arbejdstager, der fra mandag til fredag arbejder på en midlertidig arbejdsplads, der ligger så langt væk fra den sædvanlige bopæl, at vedkommende overnatter ved den midlertidige arbejdsplads, og kun kører hjem til den sædvanlige bopæl i weekenden. Arbejdstageren kan i disse tilfælde få rejsefradrag for arbejdsdagene, og befordringsfradrag for de arbejdsdage, der ligger op ad weekenden, hvor arbejdstageren kører mellem den midlertidige arbejdsplads og den sædvanlige bopæl.